

HIRDETÉSEINK

- Hétfőn este ½ 7-kor a felnőttek részére lesz katekézis az iskolában. Mindenkit szeretettel várunk!
- Pénteken van december hónap első pénteke, betegeinket a kialakult rend szerint látogatjuk. Reggel 8-kor az iskolánk szentmiséje lesz, és este is természetesen 6-kor lesz szentmise. A reggeli szentmisét követően a már ismert gyakorlatunknak megfelelően egész napos csendes szentségimádás lesz a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve. Kérjük híveinket, találjanak módot arra, hogy minél többen letérdeljünk az Oltáriszentség elé.
- Jövő vasárnap már advent 1. vasárnapja lesz. Erre készülve szombaton este 6 órakor lesz az ünnepélyes gyertyagyújtás a Templom téri adventi koszorún, éppen ezért **advent szombatjain az esti szentmise 5 órakor kezdődik**, ezt követően 6 órakor gyertyagyújtás lesz a téren, majd ezután hangverseny lesz a templomban. Részletek a kihelyezett plakátokon.
- Már most jelezzük, hogy a Kolping-család Mikulás-napi kiállítás és jótékonyági vására december 10-én, vasárnap, 8-tól 13 óráig lesz megtartva Katolikus Iskolánkban. Akik szívesen részt vennének benne, jelentkezzenek a hirdetőtáblán és interneten olvasható elérhetőségen.
- Szívesen jelezzük, hogy a múlt vasárnapi karitás-gyűjtésünk 500 000 Ft lett, melynek 60 %-át megküldtük az Egyházmegyei Hivatalhoz, míg 40 %-a a helyi karitás támogatását szolgálja. Köszönjük a hozzájárulást.
- Glória kegytárgyboltunk szeretettel várja a vásárlókat, érdeklődőket. Nyitvatartási ideje: hétfő-szerda-péntek 8-14 óráig, keddsütörtök 14-17 óráig, és vasárnap 10-12 óráig.
- Csütörtökön emlékezünk Szent András apostolra, Szent Péter testvéreire.

Az elmúlt héten eltemetett halottunk:

Karácsonyi Józsefné Katalin

Adj, Uram, örök nyugalmat neki! És az örök világosság fényeskedjék neki!

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

**Útravaló az évközi 34. hétre
Krisztus Király Ünnepe
2017. november 26.**

OLVASMÁNY

Ez 34, 11-12. 15-17

A fogság idején a próféta arról beszél, hogy a nép vezetői nem voltak jó pásztorok. Igazságtalanok voltak, rossz példát adtak, ezért jött a csapás. Isten azonban megkönyörül népén, igazi pásztorként vezeti őket vissza hazájukba, s ott is igazi pásztorokat rendel följük. Ez a gondoskodás előképe a jó Pásztornak, aki majd teljes hatalommal és szeretettel vezeti övéit az örök élet felé.

Ezt mondja az Úr, az Isten: „Íme, magam keresem meg juhaimat, és magam ügyelek rájuk. Amint a pásztor szemlét tart nyája fölött, amikor elszéledt juhai között van, én is szemlét tartok juhaim fölött, amelyek azon a napon szétszóródtak. Visszahozom őket mindenünnen, ahová a felhő és a sötétség napján szétszóródtak. Magam terelgetem majd juhaimat, és magam telepítem le őket – mondja az Úr, az Isten. Megkeresem az elveszettet, visszaterelem az elszéledtet, bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget, a kövér és egészséges fölött pedig őröködöm. Az igazság szerint legeltetem őket. Ami meg titeket illet, juhaim – mondja az Úr, az Isten –, íme, igazságot teszek a juhok között, a kosok és a bakok között.”

VÁLASZOS ZSOLTÁR 22, 1-3. 5-6

Válasz: Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.

SZENTLECKE

1 Kor 15, 20-26. 28

Míg Ádámtól, az első embertől a földi életet és a halált örököltük, Krisztus a feltámadást és az örök életet hozta el. Uralma már most abból áll, hogy megszabadít a bűntől, és kegyelmével hozzásegít Isten akaratának megtételéhez. Neki az Atya mindent a lába alá vetett, tehát Isten országának megvalósítását semmi nem akadályozhatja meg.

Testvéreim! Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a holtak közül. Egy ember által jött a halál, és egy ember által jön a holtak feltámadása is. Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre kel. Mindenki akkor, amikor sorra kerül: először Krisztus, majd amikor ő eljön, azok is mindannyian, akik Krisztushoz tartoznak. Azután következik a vég, amikor Krisztus átadja Istennek, az Atyának az uralmat, miután minden felsőbbiséget, hatalmat és erőt megsemmisített. Addig kell ugyanis uralkodnia, amíg ellenségeit mind lába alá nem veti. Utolsó ellenségként a halál semmisül meg. S ha majd minden alá lesz vetve neki, maga a Fiú is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben.

EVANGÉLIUM

Mt 25, 31-46

Az Utolsó Ítélet napján Jézus annak alapján fog megítélni minden embert, hogy itt a földön mennyire teljesítette a Mennyei Atya parancsait, s azok közül is a legfontosabbat, a szeretet parancsát. Mindig szem előtt kell tartanunk: a legapróbb dolog, amit egy embertársunknak szeretetből teszünk, olyan, mintha az Úr Jézusnak tennénk, s egyúttal a jócselekedeteinkkel egyengetjük az örök életbe vezető utunkat.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: Amikor az Emberfia eljön az ő dicsőségében, összes angyalának kíséretében, és helyet foglal dicsőséges trónusán, akkor minden nemzet összesereglik előtte, ő pedig elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kosoktól; a juhokat a jobbjára állítja, a kosokat pedig a baljára. Azután a király így szól a jobbján állókhoz: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Mert éhes voltam és ti ennem adtatok; szomjas voltam, és ti innom adtatok; idegen voltam, s ti befogadtatok; ruhátlan voltam, és ti betakartatok; beteg voltam, és ti fölkerestetek; börtönben voltam, és ti meglátogattatok!” Erre megkérdezik tőle az igazak: „Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enni adtunk volna neked, vagy szomjazni, hogy inni adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna, vagy ruhátlanul, hogy betakartunk volna téged? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogattunk volna?” Akkor a király így

felel: „Bizony, mondom nektek: »Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek!«” Ezután a balján állókhoz szól: „Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült. Mert éhes voltam, és nem adtatok nekem enni; szomjas voltam, és nem adtatok inni; idegen voltam, s nem fogadtatok be; ruhátlan voltam, és nem takartatok be; beteg voltam és börtönben sínylődtem; s ti nem látogattatok meg engem!” Erre ők is megkérdezik: „Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, és nem siettünk a segítségedre?” Ő pedig ezt feleli majd nekik: „Bizony, mondom nektek, amit e legkisebbek egyikével nem tettetek, velem nem tettétek!” Ezek akkor az örök büntetésre mennek, az igazak pedig az örök életre.

Az Eucharisztia szentségi életünk középpontja

5. Az utolsó vacsora és a jövő ígérete

Az utolsó vacsora a megígért jövőről is szól. Amire Pál az „amíg el nem jön” rövid szófordulattal utal (1Kor 11,26), azt a szinoptikusok szemléletesebben fogalmazzák meg a „szőlő terméséből inni az Atya országában” eszkatologikus távlatával (Mt 26,29). Az őskeresztény liturgiához tartozott a „Marana Tha!” felkiáltás, amely értelmezhető kérésként: „Jöjj el, Urunk!”, vagy hálaadó kijelentésként: „Urunk eljött”. Az egyik esetben jövőre irányuló jelentése van, a másikban a jelenre irányuló. Ez a kettős-értelműség teszi alkalmassá arra, hogy visszaadja a „már és még nem” eszkatologikus feszültségét. Ez határozza meg az Eucharisztia ünneplését is: benne „jön” a keresztfeszített és feltámadott Krisztus, benne lesz jelenvalóvá az ő élettörténete; és ugyanakkor megnyitja az „azon a napon” való eljövételének eszkatologikus perspektíváját (Mt 26,29).

Máté összekapcsolja az utolsó vacsorával a bűnök bocsánatát: „Ez az én vérem, az új szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára” (Mt 26,28). Vagyis összekapcsolódik a megbocsátás és a gyülekezet: a megbocsátást az Úr viszi végbe a közösségben, amely a vacsorát ünnepli; a megbocsátás a szövetséghez való tartozás ígérete által történik. Az eucharisztikus lakomaközösség tehát, mint Jézus étkezése, a kiengesztelődés helye. A megbocsátás kiengesztelő befogadást és elfogadást jelent.

*/Forrás: Franz-Josef Nocke: Részletes szentségtan in Theodor Schneider
(szerk.): A dogmatika kézikönyve, Vigília Kiadó, Budapest, 2002./*